

Č. j.: 64095/22/7700-10123-011550

Všem finančním úřadům, včetně Specializovaného finančního úřadu
Odvolacímu finančnímu ředitelství

METODICKÝ POKYN k úroku z nesprávně stanovené daně

Za účelem sjednocení postupů orgánů Finanční správy České republiky při aplikaci ustanovení týkajících se přiznání nároku daňového subjektu na úrok z nesprávně stanovené daně (dále také jen „úrok“) dle § 254 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**daňový řád**“), vydává Generální finanční ředitelství tento metodický pokyn.

Metodický pokyn reaguje především na změny uvedeného ustanovení provedené zákonem č. 283/2020 Sb., kterým se mění zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, s účinností od 1. 1. 2021.

Čl. I.

Základ pro výpočet úroku § 254 odst. 1 daňového řádu

[pojem „daň“] Úrok z nesprávně stanovené daně představuje reparační náhradu za pochybení správce daně při stanovení daně. Pojem „daň“ v ustanovení § 254 daňového řádu je nutné chápat v nejširším slova smyslu a to tak, jak je upraven v § 2 odst. 3 a 4 daňového řádu. Nejedná se tedy jen o tzv. „kladnou“ daň, kterou je daňový subjekt povinen uhradit, ale rovněž o daň, která představuje snížení státního rozpočtu (myšleno „daňový odpočet“), a konečně také o tzv. „předběžnou“ úhradu daně, která je vyčíslena v rámci částky daně, jež je předmětem zajišťovacího příkazu. Pod pojmem tzv. „kladné“ daně je tedy dle § 2 odst. 4 daňového řádu nutno chápat i příslušenství daně, jak je definováno v § 2 odst. 5 daňového řádu.

1. [uhrazená daň] Základem pro výpočet úroku je tzv. „kladná“ daň, která byla nesprávně stanovena. Jedná se tedy pouze o tu část uhrazené daně, která byla stanovena **nad rámec toho, co uvedl daňový subjekt ve svém daňovém tvrzení¹**, nebo která **byla stanovena z moci úřední**, a později došlo k jejímu snížení, a to buď:

- v důsledku pozdějšího doměření daně,
- v důsledku zrušení či změny rozhodnutí v rámci mimořádných opravných nebo dozorčích prostředků,
- nebo jako výsledek soudního přezkumu.

¹ Jedná-li se o účinné a přípustné daňové tvrzení.

Příkladem může být stanovení vyšší daně např. po daňové kontrole. Rozhodnutí o stanovení daně nabude právní moci a následně dojde k přehodnocení správnosti postupu (např. soudem a je nerozhodné, zda k tomu došlo v řízení týkajícím se daného rozhodnutí či nikoliv – viz např. ojedinělé případy obdobné případu v Rozsudku NSS č. j. 4 Afs 195/2021-34 ze dne 14. 2. 2022), který vedl ke stanovení vyšší částky daně oproti daňovému tvrzení daňového subjektu. V důsledku uvedeného postupu následně dojde ke snížení daně, a to např. prostřednictvím doměření daně či následkem přezkumného řízení nebo i v rámci „nového“ rozhodnutí o odvolání, jelikož původní/předchozí rozhodnutí bylo zrušeno soudem.

[dodatečné tvrzení nižší daně] Předmětem úroku v rámci dané kategorie je i **částka daně, která byla předmětem dodatečného daňového tvrzení na daň nižší** a nebyla přiznána daňovému subjektu z důvodu jejího chybného stanovení, tj. správce daně neakceptoval snížení daně tvrzené daňovým subjektem. Jedná se o situaci, kdy poslední známá daň byla uhrazena, a správce daně v reakci na dodatečné tvrzení daně v nižší výši nejdříve nedoměřil daň ve správně výši (nesnížil daň na zákonnou výši), čímž byly daňovému subjektu neoprávněně zadržovány finanční prostředky. A následně došlo ke stanovení daně ve správně výši, jak tvrdil daňový subjekt v dodatečném daňovém přiznání.

Jinak řečeno, nebyla-li poslední známá daň změněna v „původním“ dodatečném platebním výměru na správnou (zákonnou) výši daně, přestože správci daně byly známy skutečnosti rozhodné pro „správné“ doměření daně, má daňový subjekt nárok na úrok právě z částky původně uhrazené nesprávně stanovené daně, která mu měla být vrácena (popř. použita či převedena na nedoplatek). Rozhodnutím, na základě kterého došlo k nesprávnému stanovení daně, je tedy právě předmětný (původní) dodatečný platební výměr.

[úročení příslušenství] Základem pro výpočet úroku je i **částka uhrazeného příslušenství nad rámec zákonné povinnosti**. Nárok na úrok tak vzniká daňovému subjektu v případě, že uhradil příslušenství daně, jehož výše byla následně snížena:

- a) **v souvislosti se změnou daně** za podmínky, že současně vznikl daňovému subjektu také nárok na úrok dle § 254 odst. 1 písm. a) daňového řádu – typicky se bude jednat o toto příslušenství:
- úrok z prodlení,
 - úrok z posečkané částky,
 - penále,
 - pokutu za opožděné tvrzení daně;
- b) **bez návaznosti na změnu daně**, a to v případě, kdy došlo při předepsání do evidence daní či při stanovení povinnosti k úhradě daného příslušenství k pochybení správce daně – typicky se bude jednat o tyto typy příslušenství:
- úrok z prodlení, který vznikl např. z důvodu nesprávného zohlednění plateb či přeplatků na jiném osobním daňovém účtu,
 - pokuty, které byly uloženy či vznikly podle daňového zákona (např. pořádková pokuta, pokuta za porušení povinnosti související s kontrolním hlášením, pokuta za neoznámení osvobozeného příjmu),
 - náklady řízení, které byly uloženy podle daňového zákona.

2. **[daňový odpočet]** Základem pro výpočet úroku je **částka odpočtu daně, kterou si daňový subjekt řádně nárokoval, ale nebyla mu správcem daně přiznána**. Jedná se tedy typicky o částku, o kterou převyšuje nově stanovený nadměrný odpočet částku původně stanoveného nadměrného odpočtu. Přičemž **maximálním limitem** pro základ úroku je částka, kterou si daňový subjekt nárokoval **ve svém daňovém přiznání**¹.

Jde zejména o případy, kdy dojde ke změně stanoveného nadměrného odpočtu ve prospěch daňového subjektu až:

- v rámci odvolacího řízení,
- v rámci mimořádných opravných nebo dozorčích prostředků,
- v důsledku soudního přezkumu.

3. [uhrazená jistina ze zajišťovacího příkazu] Základem pro výpočet úroku je uhrazená částka jistiny, jež je předmětem nezákonného nebo nicotného zajišťovacího příkazu. Nárok na úrok nevzniká tedy v případě, kdy je částka zajišťované daně (jistiny) upravována zákonným postupem podle § 168 odst. 3 až 5 daňového řádu, tzn. v případě ukončení účinnosti zajišťovacího příkazu před pravomocným stanovením daně, v případě zániku účinnosti zajišťovacího příkazu k datu pravomocného stanovení daně a rovněž v případě zániku účinnosti zajišťovacího příkazu ke dni splatnosti daně.

Čl. II.

Počátek a konec doby vzniku úroku

§ 254 odst. 2 daňového řádu

1. [tzv. „kladná“ daň] V případě tzv. „kladné“ daně úrok z nesprávně stanovené daně vzniká **ode dne** následujícího po náhradním dni splatnosti daně, nebo došlo-li k její úhradě později, ode dne její úhrady, **do dne** jejího vrácení, použití nebo převedení, **nejpozději však do** uplynutí lhůty pro její vrácení (viz § 155b odst. 4 daňového řádu).

[dodatečné tvrzení nižší daně] V případě nesprávně stanovené daně na základě **dodatečného daňového přiznání na daň nižší** bude předmětný úrok přiznáván **ode dne** následujícího po uplynutí zákonné lhůty pro vrácení případného vratitelného přeplatku, na který by měl daňový subjekt nárok z titulu doměření nižší daně. Počátek 30denní lhůty, po jejímž uplynutí začne běžet nárok na úrok z nesprávně stanovené daně, je shodný se dnem následujícím po dni vydání dodatečného platebního výměru, kterým nebyla daň stanovena v zákonné výši, a to bez ohledu na to, kdy skutečně daňový subjekt o vrácení případného přeplatku požádá. Jelikož se přeplatek vzniklý z titulu doměření daně nevrací *ex officio*, ale jen na základě žádosti, neexistuje jednotná zákonná lhůta, ve které by měl být vzniklý přeplatek vrácen daňovému subjektu a tím pádem ani počátek doby, za kterou vzniká daňovému subjektu nárok na úrok z nesprávně stanovené daně. Z tohoto důvodu je pro daný účel zvolena lhůta, která je svou povahou k dané situaci nejbližší, a to 30denní lhůta podle § 155b odst. 1 daňového řádu.

[příslušenství daně] V případě **uhrazeného příslušenství** daně nad rámec zákonné povinnosti z důvodu pochybení na straně správce daně je počátkem doby, za kterou vzniká daňovému subjektu nárok na úrok z nesprávně stanovené daně, **buď den následující po dni splatnosti** dané platební povinnosti, **nebo** je-li uhrazena částka příslušenství později, je tímto dnem **den úhrady**².

2. [daňový odpočet] V případě nesprávného stanovení **daňového odpočtu** vzniká úrok z nesprávně stanovené daně **ode dne** následujícího po posledním dni lhůty podle § 155b odst. 3 daňového řádu (jedná se o původní lhůtu, ve které měl být daňový odpočet daňovému subjektu vrácen, kdyby byl již původně stanoven ve správné výši) **do dne** vrácení, použití nebo převedení daňového odpočtu, **nejpozději však do** uplynutí lhůty pro jeho vrácení [viz § 155b odst. 4 písm. a) daňového řádu].

² Např. u uhrazeného úroku z prodlení bude tímto „rozhodujícím“ dnem vždy den úhrady.

- 3. [částka uvedená v zajišťovacím příkazu]** Úrok z nesprávně stanovené daně vzniká **ode dne** následujícího po dni splatnosti částky uvedené v zajišťovacím příkazu, nebo došlo-li k její úhradě později, **ode dne** její úhrady, **do dne** jejího vrácení, použití nebo převedení, **nejpozději však do** uplynutí lhůty pro její vrácení [viz § 155b odst. 4 písm. a) daňového řádu].
- 4. [úrok z vratitelného přeplatku]** Došlo-li k vrácení, použití či převedení nesprávně stanovené daně **po uplynutí** lhůty, do které měl být přeplatek nejpozději vrácen, použit či převeden (viz v jednotlivých bodech výše), je úrok z nesprávně stanovené daně ode dne následujícího po posledním dni výše uvedené lhůty nahrazen **úrokem z vratitelného přeplatku podle § 253a daňového řádu**, jehož výše je stejná jako výše úroku z nesprávně stanovené daně.

Čl. III.

Kdy úrok nevzniká

§ 254 odst. 3 daňového řádu

Úrok z nesprávně stanovené daně má postihnout správce daně za nesprávné rozhodnutí o stanovení daně. Aplikuje se tedy v případě **nesprávného stanovení daně, kterého se „dopustil“ správce daně**. Proto zákon definuje případy, kdy úrok nevzniká, přičemž podstatou těchto případů je přítomnost skutečností rozhodných pro správné stanovení daně, které **správce daně nemohl ovlivnit**.

Úrok z nesprávně stanovené daně dle § 254 odst. 3 daňového řádu nevzniká v případě stanovení:

- daně nebo daňového odpočtu, které se **neodchylují od daňového tvrzení**,
- daně nebo daňového odpočtu, pokud následně vyšly najevo **nové skutečnosti nebo důkazy**, které **nemohly být bez zavinění správce daně uplatněny** v řízení již dříve a mohly mít podstatný vliv na toto stanovení,
- daně nebo daňového odpočtu, pokud rozhodnutí o stanovení daně bylo učiněno **na základě padělaného nebo pozměněného dokladu anebo** písemnosti obsahující **nepravdivé údaje předložené daňovým subjektem**,
- daně nebo daňového odpočtu, pokud rozhodnutí o stanovení daně bylo **dosaženo trestným činem** daňového subjektu, nebo
- peněžitého plnění v rámci **dělené správy**.

Povinností daňového subjektu je daň tvrdit a v případě potřeby svá tvrzení rovněž prokázat. Předmětný úrok je výrazem **odpovědnosti za nesprávná skutková zjištění správce daně a/nebo jejich vadné právní hodnocení, nikoli tedy za údaje tvrzené daňovým subjektem**, které správce daně bezvýhradně akceptoval.³

Rovněž nelze klást k tíži správce daně **změnu rozhodnutí o stanovení daně v důsledku nových skutkových zjištění, která mají zásadní vliv na správné stanovení daně**, pokud jejich dřívější zohlednění objektivně nebylo v jeho moci. Takovým příkladem může být např. doplnění důkazů prokazujících nárok na daňový odpočet až v rámci odvolacího řízení.⁴

Ke změně/zrušení rozhodnutí o stanovení daně a následnému vzniku přeplatku z titulu této změny daně nebo daňového odpočtu nedochází proto, že by předchozí rozhodnutí správce daně bylo vydáno v rozporu se zákonem, neboť v době svého vydání bylo „správné“,

³ Viz např. Rozsudek NSS č. j. 7 Afs 94/2014-53 ze dne 28. 8. 2014.

⁴ Viz např. bod [29] a [30] Rozsudku NSS č. j. 1 Afs 265/2016-33 ze dne 9. 3. 2017.

resp. odpovídalo aktuálně zjištěnému skutkovému stavu, ať už byl zkreslen nedostatkem podkladů, které nezavinil správce daně, či na základě podvržených dokladů předložených daňovým subjektem, či trestné činnosti daňového subjektu. Do velké míry se jedná o obdobné situace, které jsou možným důvodem pro obnovu řízení dle § 117 odst. 1 daňového řádu.

Poslední skupinou případů, kdy nedochází ke vzniku nároku na úrok z nesprávně stanovené daně, jsou případy, kdy dochází ke změně výše peněžitého plnění stanoveného v režimu dělené správy, resp. uloženého nikoli v režimu správy daní, ale podle jiného právního předpisu orgánem, který není v postavení správce daně.

Čl. IV. Výše úroku

§ 254 odst. 4 a 5 daňového řádu

1. [základní výše úroku] Výše úroku z nesprávně stanovené daně dle **§ 254 odst. 4** daňového řádu **odpovídá výši úroku z prodlení**. Podle § 252 odst. 4 daňového řádu výše úroku z prodlení odpovídá výši úroku z prodlení podle občanského zákoníku. Výpočet úroku z prodlení je tedy dle § 1970 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, stanoven nařízením vlády.

Podle § 2 nařízení vlády č. 351/2013 Sb. „*Výše úroku z prodlení odpovídá ročně výši repo sazby stanovené Českou národní bankou pro první den kalendářního pololetí, v němž došlo k prodlení, zvýšené o 8 procentních bodů.*“

Výše úroku z prodlení dle § 252 daňového řádu se odvíjí od dvou týdnů repo sazby vyhlášené Českou národní bankou, a měněné v návaznosti na její měnovou politiku, zvýšené o osm procentních bodů, přičemž k případné změně sazby dochází vždy v závislosti na případné změně repo sazby v první den příslušného kalendářního pololetí po dobu trvání prodlení s úhradou konkrétní daně.⁵

2. [výše úroku při exekuci] Úrok z nesprávně stanovené daně se podle **§ 254 odst. 5** daňového řádu **zvýšuje na dvojnásobek po dobu, kdy je vedeno exekuční řízení** (tj. po dobu, kdy je daň stanovená nesprávným rozhodnutím vymáhána v daňové exekuci nebo prostřednictvím soudního exekutora) překrývající se s dobou vzniku úroku podle § 254 odst. 1 až 4 daňového řádu. Úrok z nesprávně stanovené daně nevzniká v případě, kdy správce daně přihlásí daňovou pohledávku do jiného vymáhacího řízení, do veřejné dražby nebo ji uplatní v insolvenčním řízení.

Úrok z nesprávně stanovené daně v dvojnásobné výši **se přizná za dobu ode dne** připsání vymožené částky na osobní daňový účet daňového subjektu **do dne** skončení daňové exekuce či exekuce vedené soudním exekutorem, tj. do dne pravomocného zastavení exekuce anebo do dne skončení exekuce nesprávně stanovené daně. Pokud připsání vymožené částky a skončení daňové exekuce připadne na shodný den, bude úrok ve dvojnásobné výši přiznán za jeden den. Za dobu po skončení exekuce se úrok z takto získaných finančních prostředků stanoví v základní výši.⁶

⁵ Blíže viz **Pokyn č. MF-18**, k výši a konstrukci výpočtu úroku z prodlení po novele daňového řádu účinné od 1. 1. 2021, č. j. MF-8820/2021/3901-1, publikovaný ve Finančním zpravodaji 19/2021 dne 22. 4. 2021, dostupný z: <https://www.mfcr.cz/cs/legislativa/financni-zpravodaj/2021/financni-zpravodaj-cislo-19-2021-41570>.

⁶ Daňová exekuce končí dnem připsání vymožené částky na depozitní účet anebo dnem zpeněžení exekvovaného majetku. Podrobněji je okamžik skončení daňové exekuce upraven v metodickém pokynu č. j. 14813/21/7700-30133-051108 ze dne 22. 12. 2021, Aplikace ustanovení § 254 odst. 2 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění účinném do dne 31. 12. 2020.

Ode dne 1. 1. 2021 nelze úrok z nesprávně stanovené daně ve dvojnásobné výši přiznat za „jakýkoliv exces“ správce daně při vymáhání daní⁷, ale úrok ve dvojnásobné výši lze přiznat pouze v případě, kdy správce daně vede exekuční řízení k vymození nesprávně stanovené daně. Předpokladem pro vznik nároku na úrok z nesprávně stanovené daně ve dvojnásobné výši je tedy **existence základu pro výpočet** tohoto úroku dle § 254 odst. 1 daňového řádu.

- 3. [přechodné ustanovení]** Ke změně výše úroků obecně se vztahuje přechodné ustanovení v článku II. zákona č. 283/2020 Sb., bod 11: „*Úrok podle zákona č. 280/2009 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, u něhož ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona trvají podmínky pro jeho vznik, se uplatní do dne předcházejícího dni nabytí účinnosti tohoto zákona. Ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona se na tento úrok uplatní zákon č. 280/2009 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.*“.

Výše uvedené přechodné ustanovení dopadá na případy, kdy z titulu pravomocné změny daně daňovému subjektu vznikl do 31. 12. 2020 nárok na úrok z neoprávněného jednání správce daně podle § 254 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění účinném do 31. 12. 2020 (dále jen „**daňový řád ve znění účinném do 31. 12. 2020**“), přičemž podmínky pro vznik tohoto úroku trvají i od 1. 1. 2021, tzn. ze stejného titulu vzniká daňovému subjektu nárok na úrok z nesprávně stanovené daně i po 31. 12. 2020.

Do 31. 12. 2020 odpovídala výše úroku z neoprávněného jednání správce daně ročně výši repo sazby stanovené ČNB, zvýšené o 14 procentních bodů, platné pro první den příslušného kalendářního pololetí (§ 254 odst. 1 daňového řádu ve znění účinném do 31. 12. 2020). Od 1. 1. 2021 odpovídá výše úroku z nesprávně stanovené daně výši úroku z prodlení (viz výše – bod 1. tohoto Čl.).

Čl. V. Předpis úroku

- 1. [předpis úroku ex offio]** Úroky hrazené správcem daně, tudíž i **úrok z nesprávně stanovené daně, je správce daně povinen předepsat** na osobní daňový účet daňového subjektu **z moci úřední**.
- 2. [limit pro předpis úroku]** Podle **§ 251a odst. 2** daňového řádu „*Úrok se nepředepíše a nevzniká povinnost jej uhradit, nepřesáhne-li v úhrnu u jednoho druhu daně u jednoho správce daně za jedno zdaňovací období nebo za jeden kalendářní rok u jednorázových daní částku 1 000 Kč.*“.

K předpisu úroku dojde tedy pouze v případě, dosáhne-li tento úrok **výše alespoň 1 001 Kč**. V případě, kdy daňovému subjektu vznikl nárok na úrok z neoprávněného jednání správce daně podle § 254 daňového řádu ve znění účinném do 31. 12. 2020, který byl od 1. 1. 2021 nahrazen úrokem z nesprávně stanovené daně, je pro účely limitu pro předpis posuzován součet obou úroků, resp. výsledná částka celkového úroku. Stejně tak, tzn. jako jeden typ úroku, je považován součet úroku podle § 254 odst. 1, 2, 4 a úroku podle § 254 odst. 5 daňového řádu.

- 3. [lhůta pro předpis úroku]** Ustanovení **§ 251c odst. 3** daňového řádu správcem daně ukládá povinnost úrok hrazený správcem daně, u kterého pominuly podmínky pro jeho vznik, předepsat do evidence daní. Lhůtu pro předpis úroku obecně daňový řád nestanoví, a ani

⁷ Řešení přechodu na „novou“ právní úpravu úroku lze nalézt v Článku VIII. a IX. metodického pokynu č. j. 14813/21/7700-30133-051108 ze dne 22. 12. 2021, Aplikace ustanovení § 254 odst. 2 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění účinném do dne 31. 12. 2020.

úprava úroku z nesprávně stanovené daně v § 254 daňového řádu takovou lhůtu neupravuje (na rozdíl od úpravy v § 254 odst. 3 daňového řádu ve znění účinném do 31. 12. 2020). V souladu se zásadami přiměřenosti, rychlosti a hospodárnosti je tímto metodickým pokynem stanovena následující lhůta.

Správce daně předepíše úrok z nesprávně stanovené daně na ODÚ **do 15 dnů od posledního dne doby, za kterou tento úrok vznikal**. Za tento rozhodující okamžik, resp. „poslední den“, je považován až den vykonání posledního úkonu, který správce daně v souvislosti s daným přeplatkem na dani (z titulu "změny" daně) učinil, popř. poslední den lhůty určené pro vrácení tohoto přeplatku, tj.:

- převedení přeplatku dle § 154 daňového řádu, nebo
- vrácení vratitelného přeplatku dle § 155b odst. 4 daňového řádu, nebo
- den uplatnění žádosti o ponechání přeplatku na ODÚ dle § 155b odst. 6 daňového řádu, nebo
- marné uplynutí lhůty pro vrácení vratitelného přeplatku dle § 155b odst. 4 daňového řádu.

- 4. [vratitelný přeplatek z titulu předpisu úroku]** Žádné zákonné ustanovení nestanoví, že by měl případný vratitelný přeplatek vzniklý z titulu předepsání úroku z nesprávně stanovené daně správce daně vrátit z moci úřední. Proto jej správce daně daňovému subjektu **bez žádosti nevrací**. Jak bude s vratitelným přeplatkem naloženo, je v souladu s ustanovením § 155 daňového řádu **v dispozici daňového subjektu, a ten je tak oprávněn požádat o jeho vrácení či převedení**.

Čl. VI. Vyrozumění o úroku

- 1. [vyrozumění]** Společné ustanovení **§ 251a odst. 3** daňového řádu sjednocuje nástroje k seznámení daňového subjektu se skutečností, že došlo ke vzniku úroku a jeho předepsání do evidence daní. Podle daňového řádu je správce daně povinen informovat daňový subjekt o předepsání úroku z důvodu, že pominuly podmínky pro jeho vznik, **vyrozuměním**.

Správce daně rovněž **vždy vyrozumí** daňový subjekt, pokud by z jeho strany došlo k nesprávnému (neoprávněnému) předepsání úroku z nesprávně stanovené daně, tj. pokud správce daně původně předepsal úrok v nižší než zákonné výši a nyní „dodatečně předepsal“ jeho zbytek, nebo pokud správce daně chybně předepíše úrok vyšší, než daňovému subjektu náležel a nyní se proto úrok v evidenci daní sníží.

- 2. [nesprávný předpis úroku]** I pokud došlo k neoprávněnému předepsání a následnému vyplacení úroku z nesprávně stanovené daně chybou správce daně, je daňový subjekt, po provedené opravě a vyrozumění o správné výši úroku, **povinen neoprávněně čerpanou částku vrátit**, tj. uhradit⁸. Tato částka, vzniklá předepsáním rozdílu mezi správnou celkovou částkou úroku a částkou úroku správcem daně dříve chybně předepsanou, **je daňovým nedoplatkem daňového subjektu** a tak s ní správce daně naloží – pokud nebude nedoplatek uhrazen, může být standardně vymáhán daňovou exekucí, případně jinými způsoby vymáhání v souladu s ustanovením § 175 a násl. daňového řádu nejdříve po uplynutí 30 dnů ode dne doručení vyrozumění.

⁸ Ať již přímou platbou daňového subjektu, či úkonem správce daně například prostřednictvím přeplatku z jiného ODÚ.

- 3. [námitka]** Proti postupu správce daně v souvislosti s předepsáním a vyplacením úroku může daňový subjekt podat námitku, jak je výslovně stanoveno v **§ 251a odst. 4** daňového řádu. O možnosti uplatnit námitku je podle ustanovení § 159 odst. 1 daňového řádu správce daně povinen ve vyznění daňový subjekt poučit. Řízení o námitce vede prvoinstanční správce daně. Proti případnému zamítavému rozhodnutí o námitce nelze uplatnit opravné prostředky. Daňový subjekt je oprávněn podat proti rozhodnutí o námitce správní žalobu. Tato žaloba nemá odkladný účinek (pakliže jí není přiznán soudem).

Proti nečinnosti správce daně spočívající v nepředepsání úroku hrazeného správcem daně do evidence daní může daňový subjekt podle § 159 odst. 6 daňového řádu uplatnit námitku.

Čl. VII. Účinnost

Tento metodický pokyn nabývá účinnosti šestým pracovním dnem po jeho podpisu.

Ing. Milan Tvrdík
ředitel odboru a zástupce ředitele sekce

Na vědomí

Odboru 32 – Daňová legislativa Ministerstva financí
Odboru 39 – Správní činnosti Ministerstva financí
Generálnímu ředitelství cel
Sekci metodiky a výkonu daní Generálního finančního ředitelství
Sekci informatiky Generálního finančního ředitelství
Odboru daňových informačních systémů Generálního finančního ředitelství
Sekci daňové kontroly a analytiky Generálního finančního ředitelství
Odboru vymáhání Generálního finančního ředitelství
Odboru dotací a ostatních agend Generálního finančního ředitelství
Oddělení právně-analytickému Generálního finančního ředitelství
Oddělení soudních a správních agend Generálního finančního ředitelství